

φιλοτιμία τῶν μαθητριῶν καὶ εὐγενῆς ἀμιλλα κατεκυ-
 λειυσεν αὐτάς.»

Τὸ δὲ τῆς ἐπιτυχίας ἀποδίδωμι εἰς τὸ σκόπιμον καὶ λυ-
 τελεές τοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος, ὅπερ πάντοτε
 ἐκτελοῦσα μεταχειρίζομαι καὶ ἤδη ὡς εἰκὸς μετεχειρί-
 σθην καὶ οὐτινος σκοπός ἐστι νὰ ἐπιδιωχθῇ ἐν τῷ ἦθει
 καὶ τῷ χαρακτῆρι τῆς μαθητρίας, ἡ ἀγάπη τῆς ἀληθείας
 καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τῆς τάξεως καὶ τῆς κοσμιότητος, ἣτις εἶνε
 κυριωτάτη καὶ πρωτίστη ἰδιότης τῆς ἀληθοῦς καλλονῆς
 τῆς γυναικός· καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας καὶ τὸ τελτιότερον αὐ-
 τῆς ἐξωτερικὸν κάλλος οὐδὲν ἔχει τὸ ἐπαγωγὸν καὶ χάριεν.

Τὸ σύστημα δὲ τοῦτο ἦν τὸ μάλιστα ἀρμόζον καὶ σύμ-
 φωνον πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν λογικὴν ἀφ' ἑνὸς
 καὶ οὐράνιον, καὶ τὴν ἀλογον ἀφ' ἑτέρου καὶ γῆινον. Ἐνεκα
 τῆς πρώτης, ἀνάγκη νὰ μεταχειριζώμεθα τὰ παιδιά καὶ τὰ
 ἄλλα ἀξιοπρεπῶς, ὡς ὄντα ἐλεύθερα καὶ ὑπεύθυνα εἰς
 τὰ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν συνείδησιν, μὴ ἐπιβάλλοντες καὶ
 ἐπιβάντες, ἀλλὰ πείθοντες καὶ διδάσκοντες τὸν νοῦν καὶ
 τὴν καρδίαν αὐτῶν διαπλάττοντες· διότι δένδρα εἰσὶ, κατὰ
 τὰ κλάτωνα, τοῦ οὐρανοῦ, ὧν ἡ ρίζα, ἣτις ἐστὶν ἡ κεφαλὴ ἐν
 τῷ οὐρανόφωτῷ, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐμφύεται, οἱ δὲ κλῶνοι, οἱ πόδες δηλ.
 αὐτῶν ἐν τῇ γῆι ἐμφύονται καὶ αὐτῶν αἱ χεῖρες ἐπὶ τῆς γῆς καταπίπτουσιν.

Ἐνεκα δὲ τῆς δευτέρας φύσεως τῆς ἀλογώδους καὶ
 ἀσυνεπῆς, δεόν νὰ μεταχειριζώμεθα πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὡς
 πρὸς τὸν ἀπῆριον τῆς μορφώσεως αὐτοῦ καὶ τὸν φόβον, καὶ αὐτὸν
 ὡς ὅσον ἔνεστιν ἀρμόζοντα εἰς τὴν λογικὴν αὐτοῦ φύ-
 σιν, διότι οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονῆται ἡ εὐγένεια αὕτη
 ἡ ἠθικὴ τοῦ ἀνθρώπου μεγαλειότης.

Πρὸς τοῦτ' ἀποβλέπων ὁ ἀρχαῖος ποιητῆς διαιρεῖ, ὡς
 εἶπε, τὸν ἀνθρώπου εἰς τρεῖς τάξεις, τὴν τῶν ἀρίστων,